

PŘEHLEDY A ODBORNÁ SDĚLENÍ

ČESKÁ A SLOVENSKÁ FARMACIE
Ročník LIV – Číslo 3 – KVĚTEN 2005

NOVÉ PERSPEKTÍVNE SMERY V LIEČBE DYSLIPIDÉMIÍ

ADAMEOVÁ A., KUŽELOVÁ M., ŠVEC P.

Farmaceutická fakulta Univerzity Komenského v Bratislave, Katedra farmakológie a toxikológie

SÚHRN

Nové perspektívne smery v liečbe dyslipidémií

Zvýšená hladina lipidov je významným rizikovým faktorom kardiovaskulárnych ochorení. Redukciou hladín lipidov sa znižuje morbidita a mortalita na tieto ochorenia. Statíny významnou miere prispeli k pokroku v liečbe kardiovaskulárnych chorôb a doteraz sú v liečbe dyslipidémií najúčinnejšie. Intolerancia, možný výskyt závažných nežiaducích účinkov a nedostatočné dosiahnutie cieľových hladín lipidov limitujú u niektorých pacientov ich použitie. Aj to je dôvodom snahy o vývoj nových hypolipidemík. Práca prináša prehľad nových skupín potenciálnych liečív, ktoré na rôznej úrovni ovplyvňujú osud cholesterolu v organizme z hľadiska fyziologického a farmakologického. Nové molekuly ovplyvňujúce vstrebávanie cholesterolu, ACAT inhibítory, MTP inhibítory, antagonisty farnezylového receptora X a SREBP-SCAP ligandy predstavujú nové látky s potenciálom hypolipidemickým a antiaterosklerotickým účinkom.

Kľúčové slová: fytosteroly – ACAT inhibítory – MTP inhibítory – antagonisti farnezylového receptora X – dyslipidémia

Čes. slov. Farm., 2005; 54, 103–108

SUMMARY

Novel Perspective Approaches to the Therapy of Dyslipidaemias

Elevated lipid concentration is an important risk factor of cardiovascular diseases. Morbidity and mortality of these diseases are decreased by the reduction of lipid levels. Statins have significantly contributed to the improvement of cardiovascular diseases therapy and have been the most potent of the currently available lipid-modifying therapies so far. Intolerance, possible adverse events, and a failure to achieve target lipid levels may limit their use in some patients. This is also the reason for the development of new hypolipidemics. This paper deals with new potential hypolipidemic drugs which influence the fate of cholesterol in the organism from both physiological and pharmacological points of view. The new substances, such as cholesterol absorption inhibitors, ACAT inhibitors, MTP inhibitors, farnesoid receptor X antagonists, and SREBP-SCAP ligands represent the novel agents with potential hypolipidemic and anti-atherosclerotic activities.

Keywords: phytosterols – ACAT inhibitors – MTP inhibitors – farnesoid receptor X antagonists – dyslipidaemia

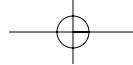
Čes. slov. Farm., 2005; 54, 103–108

Má

Zvýšená hladina cholesterolu, predovšetkým vo forme malých denzných lipoproteínov skupiny LDL, predstavuje základný rizikový faktor pre vznik a vývoj aterosklerotických cievnych ochorení. Z nich hlavne ischemická choroba srdca a náhla cievna mozgová príhoda predstavujú ochorenia, ktoré sa výrazne podieľajú na každoročne stúpajúcej chorobnosti a úmrtnosti obyvateľstva. Výsledky početných klinických štúdií dokázali, že redukciu hladín aterogénnych lipoproteínov sa morbidita a mortalita na tieto ochorenia znižuje. Pokles LDL

cholesterolu o 1 % môže redukovať výskyt kardiovaskulárnych príhod o 1,7 %¹⁾.

V klinickej praxi sa na ovplyvnenie hladín lipidov v krvi používajú rôzne skupiny liečiv. Národným lipídovým konsenzom-2 je odporúčaných k liečbe dyslipidémií popri úprave životného štýlu niekoľko skupín liečiv. Kritériom zadelenia liečiv do skupín je ich vplyv na hladinu cholesterolu a triacylglycerolov. Statíny a živice ovplyvňujú predovšetkým hladinu cholesterolu a fibráty a deriváty kyseliny nikotínovej

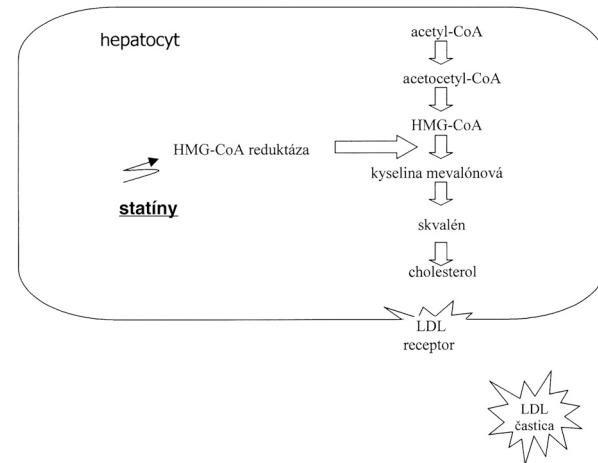
ovplyvňujú hladinu cholesterolu aj triacylglycerolov^{2,3)}.

Význam statínov v terapii dyslipidémií a obmedzenia ich použití

Statíny, ktoré významnou mierou prispeli k pokroku v liečbe dyslipidémií a aterosklerózy, predstavujú v súčasnosti najpoužívanejšiu skupinu hypolipidemík. Inhibujú kľúčový enzym syntézy cholesterolu: hepatálnu 3-hydroxy-3-methylglutaryl koenzým A reduktázu (HMG-CoA) (obr. 1). Statíny okrem toho redukciou tvorby cholesterolu kompenzačne zvyšujú expresiu LDL receptorov na povrchu hepatocytov. Dochádza k zvýšenému vychytávaniu LDL častíc a poklesu ich hladín v krvi⁴⁾.

Jednotlivé statíny v závislosti na dávke znižujú hladinu LDL častíc o 25–40 %. Lipidový profil zlepšujú tiež miernym zvýšením hladín HDL častíc⁵⁾. Medzi doteraz používané statíny bol v minulom roku zaradený rosuvastín. Zo všetkých dostupných statínov je najúčinnejší. Rosuvastín v dávke 10–80 mg v porovnaní so simvastínom v rovnakej dávke redukuje hladinu LDL cholesterolu o 12–18 % účinnejšie. Rovnako vykazuje spomedzi dostupných inhibítormov HMG-CoA reduktáz HMG-CoA reduktáz.

Ukazuje sa, že účinok statínov sa pri liečbe kardiovaskulárnych chorôb nedá pripočítať iba ich účinku na hladinu lipidov a že statíny majú aj ďalšie pleiotropné účinky. Statíny preukázali okrem hypolipidemických účinkov protizápalové, antikoagulačné a antitrombogénne účinky. Redukcia C-reaktívneho proteínu a rôznych cytokínov, inhibícia agregácie trombocytov, ovplyvnenie hladiny fibrinogénu a viskozity plazmy predstavujú ďalšie účinky statínov, ktoré zlepšujú priebeh kardiovaskulárnych

Obr. 1. Vplyv statínov na kľúčový enzym syntézy cholesterolu HMG-CoA reduktázu

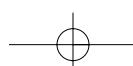
ochorení. Ďalším dôležitým protektívnym účinkom statínov je stimulácia syntézy oxidu dusnatého^{5,7,8)}.

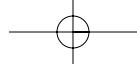
Aj napriek významnému hypolipidemickému účinku statínov existujú okolnosti, ktoré u niektorých pacientov obmedzujú ich použitie v terapii dyslipidémií. Intolerancia, nežiaduce účinky a nedostatočná redukcia hladín cholesterolu sú hlavnými obmedzeniami použitia statínov.

Vznik závažných, myotoxicických nežiaducích účinkov, ako je myalgia, myopatia, myoglobinúria, rabdomolyza a zvýšená hladina kreatínskej kyseliny, je najväznejším dôvodom na prerušenie terapie. Na Slovensku bolo v rokoch 1998–2002 v Národnom centre pre nežiaduce účinky liečiv Štátneho ústavu pre kontrolu liečiv hlásených 17 takýchto prípadov⁹⁾. Nežiaduce účinky, ktoré malí vztah k myotoxicite, boli príčinou deregistrácie cerivastátinu.

Tab. 1. Nové potenciálne hypolipidemiká, ich mechanizmus účinku a vplyv na dyslipidémie

Farm. skupina	mechanizmus účinku	účinok
fytosteroly	podobná chemická štruktúra, kompetícia s cholesterolom o zabudovanie do lipoproteínov	vznik lipoproteínov obsahujúcich fytosteroly, ktoré nie sú metabolizované, sú vylúčené
ACAT inhibítory	inhibícia enzymu ACAT, ktorý katalyzuje esterifikáciu cholesterolu	inhibícia ACAT-1 ⇒ blokáda vzniku penových buniek inhibícia ACAT-2 ⇒ pokles aterogénnych lipoproteínov v krvi
MTP inhibítory	inhibícia mikrozomálneho proteínu zabezpečujúceho spojenie apo B s esterifikovaným cholesterolom a triacylglycerolmi	pokles lipoproteínov obsahujúcich apo B
antagonisty farnezylového receptora X	inhibícia farnezylového receptora X, ktorého stimulácia vedie k vylučovaniu žlčových kyselin do žľče a ich cirkulácií v enterohepatálnom obehu	pokles solubilizácie, absorbcie tukov, pokles LDL častíc
SREBP-SCAP ligandy	stimulácia SREBP – SCAP cesty	zvýšená expresia LDL receptorov, pokles LDL častíc

Druhým obmedzením použitia statínov je nemožnosť dosiahnuť cieľové hladiny lipidov. Hoci statíny predstavujú najčinnejšie liečivá znižujúce hladinu cholesterolu, nie všetci pacienti s vysokým kardiovaskulárny rizikom dosahujú cieľové hladiny. Títo pacienti sa i nadálej považujú za vysokorizikových¹⁰⁾. Úprava dávky statínov alebo ich kombinácia s inými hypolipidemikami je riešením umožňujúcim znižiť výskyt kardiovaskulárnych príhod u týchto pacientov. Zvýšenie dennej dávky statínov ako aj ich kombinácia s fibratmi obvykle však vedie k popri výraznejšej hypolipidemickej účinnosti aj k väčšiemu výskytu nežiaducích účinkov statínov¹¹⁾.

Indikovať statíny sa neodporúča ani u pacientov s homozygotnou familiárnu hypercholesterolémou. U týchto pacientov s mutáciou génu kódujúceho LDL receptor, sú statíny relatívne neúčinné¹²⁾.

Je plauzibilné, že spomenuté limity použitia statínov ako aj hlbšie spoznanie osudu cholesterolu v organizme podnietili syntézu nových hypolipidemík (tab. 1).

Novšie prístupy v terapii dyslipidémií, ktoré ovplyvňujú absorbciu cholesterolu

Ezetimib

V nedávnom období sa skupina hypolipidemík rozšírila o nové liečivo. V roku 2003 bol v štátach Európskej Únie procedúrou vzájomného uznávania zaregistrovaný ezetimib. V porovnaní so živicami, ktoré narušujú enterohepatálny obeh žlčových kyselín a tieto sa vo zvýšenej mieru vylučujú stolicou, ezetimib pôsobí iným mechanizmom. Najvyššia koncentrácia ezetimibu bola zistená v kefkovitom leme enterocytov, a preto sa predpokladá, že účinkuje blokádou transportného proteínu zodpovedného za vstrebavanie cholesterolu^{13, 14)}. Inhibícia vstrebavania cholesterolu solubilizovaného žlčovými kyselinami zamedzí po esterifikácii možnej inkorporácií do jadra chylomíkrónov. Klesá podiel cholesterolu prúdiaceho do pečene a kompenzačne sa zvyšuje množstvo LDL receptorov¹⁵⁾.

Zistilo sa, že optimálna dávka ezetimibu je 10 mg/deň¹⁶⁾. Pri tejto dávke klesá absorpcia cholesterolu o 54 % a hladina LDL cholesterolu sa znižuje približne o 20 %¹⁷⁻¹⁹⁾. Ezetimib nie je substrátom izoenzýmov CYP 450, čo umožňuje jeho kombináciu so statínnimi a inými liečivami metabolizovanými týmto enzymom¹⁹⁾. Súčasná liečba ezetimibom so statínnimi sa ukázala vysoko účinná a dobre tolerovaná. Napríklad dvojkombinácia ezetimibu (10 mg/deň) s atorvastatinom (10 mg/deň) spôsobila rovnaké zníženie hladiny LDL cholesterolu ako monoterapia vysokou dávkou (80 mg/deň) atorvastatinu²⁰⁾. Užívanie ezetimibu so statínnimi je vysoko účinné aj u pacientov s homozygotnou familiárnu hypercholesterolémou²¹⁾.

V budúnosti sa plánujú uskutočniť klinické štúdie kombinovanej terapie ezetimibu s ďalšími hypolipidemikami a niektorými liečivami, ktoré majú vzťah k metabolismu lipidov, napríklad s glitazónmi¹⁴⁾.

Fytosteroly

Novšiu potenciálnu skupinu hypolipidemík predstavujú fytosteroly. Dopolnil sa identifikovalo viac ako

40 fytosterolov. β -sitosterol, campesterol a stigmasterol sú najznámejšie fytosteroly. Nasýtené analógy fytosterolov sa niekedy zaradujú do tejto skupiny a správnejšie sa označujú ako fytostanoly. Fytosteroly a fytostanoly ako komponenty stravy inhibujú intestinálnu absorpciu diétneho aj endogénneho cholesterolu. Mechanizmus účinku fytosterolov úzko súvisí s ich chemickou štruktúrou. Fytosteroly majú sterolový skelet zhodný s cholesterolom, lišia sa iba postranným uhlikovým reťazcom. Súťažia s cholesterolom o zabudovanie do miciel. Vznikajú micely, ktoré po absorpcii nepodliehajú metabolizmu a sú v nezmenenej forme vylúčené do žlče²²⁾. Fytosteroly okrem toho stimulujú expresiu ABC transportéra, ktorý zvyšuje eflux cholesterolu z intestinalnej bunky do lúmenu čreva²³⁾. Fytosteroly a ich nasýtené analógy uvedenými mechanizmami znižujú hladinu aterogénneho LDL cholesterolu o 10–15 %^{19, 24)}.

Hypolipidemický efekt fytosterolov bol dokázaný v mnohých klinických štúdiach. Všetky výsledky preukázali takmer rovnakú redukciu totálneho cholesterolu. Zaznamenali sa však malé rozdiely v ovplyvnení hladín HDL cholesterolu a triacylglycerolov²⁵⁾.

Efekt fytosterolov sa prejavuje pri konzumácii väčšieho množstva (2-3g/deň). Ďalšie zvyšovanie dávky fytosterolov ovplyvňuje hladinu cholesterolu len minimálne²⁶⁾. Konzumácia fytosterolov nie je spojená s výskytom závažných nežiaducích účinkov. Zníženie hladín α , β karoténu, a vitamínu E sa odporúča kompenzovať zvýšeným príjemom čerstvého ovocia a zeleniny¹⁹⁾. Pri konzumácii fytosterolov bol pozorovaný vplyv veku na ovplyvnenie hladiny LDL cholesterolu. U starších ľudí konzumácia fytosterolov znižuje výraznejšie hladinu LDL častic²⁵⁾.

Súčasné dodržiavanie nízkotukových diét a užívanie statínov prehľbuje hypolipidemický efekt fytosterolov. Dokázalo sa, že užívanie statínov a konzumácia margarínov obohatených o fytosteroly znižuje hladinu cholesterolu na hodnoty, ktoré sa inak dosahujú pri použití dvojnásobnej dávky statínu v monoterapii^{26, 27)}.

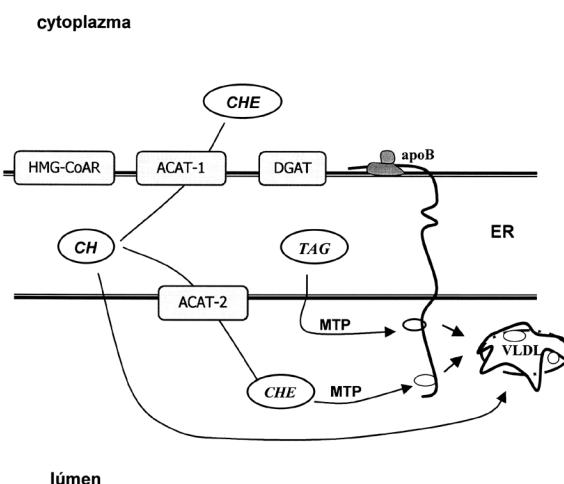
Fytosteroly sú lipofílné látky, a preto vhodným vehikulom pre ich inkorporáciu do stravy sú margaríny. Krémové syry, dressingy a jogurty možno tiež použiť ako vehikulum²⁵⁾. Technologický problém solubilizovať tiež lipofílné látky sa vyriešil esterifikáciou s mastnými kyselinami, napríklad s kyselinou olejovou¹⁹⁾.

Aj napriek tomu, že bol zaznamenaný len mierny hypolipidemický účinok fytosterolov, ich konzumácia sa odporúča hlavne u pacientov s miernou hypercholesterolémou. Vysoká cena potravín obohatených fytosterolmi a fytostanolmi môže byť určitým obmedzením ich konzumácie.

Ďalšie perspektívne skupiny hypolipidemík

ACAT inhibítory

Cielene biochemické sledovania osudu cholesterolu v organizme poukázali na významnú katalytickú úlohu enzymu acyl CoA: cholesterol acyltransferázy (ACAT). Enzým ACAT zodpovedá za vznik esterifikovaného cho-

Obr. 2. Lokalizácia izoformiem enzýmu acyl CoA: cholesterol acyltransferázy
HMG-CoAR – 3-hydroxy-3-methylglutaryl koenzým A reduktáza, ACAT-1 – acyl CoA: cholesterol acyltransferáza 1, ACAT-2 – acyl CoA: cholesterol acyltransferáza 2, DGAT – diacylglycerol acyltransferáza, CHE – esterifikovaný cholesterol, CH – voľný, neesterifikovaný cholesterol, apoB – apolipoproteín B, TAG – triacylglyceroly, MTP – mikrozomálny transportný proteín, ER – endoplazmatické retikulum, VLDL – lipoproteíny s veľmi nízkou hustotou

lesterolu, ktorý môže byť zabudovaný do jadra aterogénnych lipoproteínov. Esterifikácia cholesterolu je regulovaná ďalším enzýmom lecithin: cholesterol acyltransferázou (LCAT). Pôsobením LCAT vzniká esterifikovaný cholesterol, ktorý tvorí jadro HDL častíc^{28, 29}.

ACAT sa nachádza v ľudskom organizme najmenej v dvoch izoformách. Jednotlivé izoformy sa líšia výskytom v organizme a lokalizácou na endoplazmatickom retikule. ACAT-1 sa nachádza prevažne v makrofágoch a v tkanivách so steroidnou aktivitou. Je lokalizovaná na cytoplazmatickej strane endoplazmatického retikula. Izofórmu ACAT-2 je exprimovaná vo všetkých telových bunkách na luminálnej strane endoplazmatického retikula. Pečeň a tenké črevo sú tkanivá s jej najvyššou aktivitou^{15, 30} (obr. 2).

Enzým ACAT ovplyvňuje dyslipidémie a priebeh aterosklerózy niekoľkými mechanizmami. Katalýza esterifikácie cholesterolu, následná tvorba aterogénnych lipoproteínov v pečeni a absorbcia chylomikrónov z tenkého čreva predstavujú jeho najdôležitejší mechanizmus. Esterifikácia cholesterolu v makrofágoch je ďalší proces, ktorým enzým ACAT prispieva k rozvoju aterosklerotických plakov. Potreba vyvíjať nové liečivá, ktoré by pôsobili ako inhibítory enzýmu ACAT, vyplynula z poznatku, že inhibícia enzýmu ACAT môže viesť k redukcii cirkujúcich aterogénnych lipoproteínov, ako aj k nižšej akumulácii penových buniek v aterosklerotických plakoch.

Predpokladaný hypolipidemický účinok ACAT inhibítordov sa potvrdil na rôznych patologických modeloch zvierat^{30–44}. ACAT inhibítory znížili v makrofágoch podiel penových buniek, cytokínov a metaloproteína^z^{31–33}. Tieto liečivá okrem hypolipidemického a priameho antiaterosklerotického účinku preukázali v experimentoch aj ďalšie účinky, ktoré priaznivo ovplyvňujú

Tab. 2. Prehľad protektívnych účinkov ACAT inhibítordov v procese aterogenézy

Protektívny účinok ACAT inhibítordov v procese aterosklerózy
□ inhibícia ACAT v pečeni, tenkom čreve, makrofágach
□ antioxidačný účinok
□ stimulácia produkcie žľcových kyselín
□ stimulačný účinok na aktivitu LDL receptorov v pečeni
□ inhibícia syntézu cholesterolu
□ inhibícia cholesterolesterázy, LCAT
□ inhibícia väzby, uptake a degradácie acLDL
□ inhibícia sekrécie apo B

ACAT inhibítory – inhibítory - acyl CoA: cholesterol acyltransferázy, ACAT – acyl CoA: cholesterol acyltransferáza, LDL – lipoproteín s nízkou hustotou, LCAT – lecithin: cholesterol acyltransferáza, acLDL – acylovaný LDL, apoB – apolipoproteín B

proces aterosklerózy (tab. 2)^{30, 31, 34–44}. Podobné priame antiaterosklerotické účinky sa v klinických štúdiách doposiaľ neprekázali. ACAT inhibitor avasimib iba mierne redukoval hladinu cholesterolu u pacientov s hypercholesterolémiou⁴⁵. Zistilo sa, že účinok avasimibu sa prehľbuje, ak sa súčasne podáva so statínnimi. Štatisticky významný pokles totálneho cholesterolu sa zaznamenal u pacientov, ktorí užívali avasimib v dávke 750 mg súčasne s atorvastínom v dávke 80 mg, v porovnaní s pacientmi, ktorí dostávali samotný atorvastatin⁴⁶.

MTP inhibítory

Ďalším nedávno rozpoznaným faktorom, ktorý ovplyvňuje tvorbu lipoproteínov, je mikrozomálny transportný proteín (MTP). Sprostredkúva spojenie triacylglycerolov, esterifikovaného cholesterolu, fosfatidylcholínu a apolipoproteínu B medzi membránami endoplazmatického retikula. Pôsobí v miestach vzniku lipoproteínov, v hepatocytoch a enterocytoch. MTP, teda priamo ovplyvňuje tvorbu aterogénnych lipoproteínov, ktoré obsahujú apolipoproteín B^{47, 48} (obr. 2). Pri abetalipoproteinémii, pri genetickom defekte génu, ktorý kóduje MTP, bola pozorovaná znížená hladina lipoproteínov apoB. Inhibícia MTP vedie k podobnému účinku. Je zrejmé, že by inhibícia MTP novosyntetizovanými látkami vyvolala tiež rovnaký podobný účinok. Problém inhibície tohto proteínu sa zdá byť zložitejší, pretože sa môže znížiť intestinalná sekrécia chylomikrónov a hepatálna sekrécia VLDL a triacylglycerolov a súčasne sa môžu akumulovať mastné kyseliny v pečeni a v tenkom čreve¹⁹.

Látky s inhibičným účinkom na MTP, tzv. MTP inhibítory, boli testované vo viacerých laboratóriách. Výrazne znížili plazmatické hladiny cholesterolu a triacylglycerolov^{19, 49, 50}. Do klinického skúšania bol zahrnutý implitapid. Výsledky skúšania potvrdili, že implitapid v dávke 20–160 mg/deň redukoval hladinu LDL cholesterolu o 8–55 %. Hypolipidemický účinok implitapidu

však sprevádzali závažné nežiaduce účinky. Zvýšená hladina transamináz, GIT potiaže a absorpcia v tukoch rozpustných vitamínov limitujú zatial zaradenie implitapidu medzi nové hypolipidemiká¹⁹. Ďalší výskum a klinické štúdie ukážu, či bude možné v terapeútickej praxi použiť liečivá z tejto skupiny s výhodnejším bezpečnostným profílom.

Antagonisty farnezylového receptora X

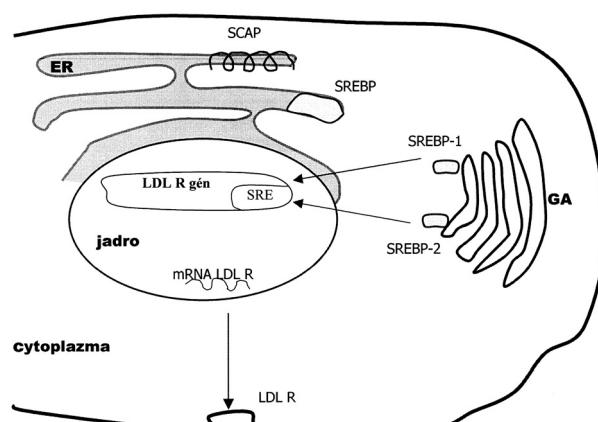
Molekulová analýza metabolizmu cholesterolu obrátila pozornosť výskumu na farnezylový receptor X (FXR). FXR je prítomný v enterohepatálnom obehu, kde pôsobí ako senzor žľcových kysíln. Chráni organizmus pred nadmerným množstvom žľcových kysíln. Prirozenými agonistami uvedeného receptora sú žľcové kysílny a v nefyziologických koncentráciách prekurzor syntézy cholesterolu – farnezol. Aktivácia FXR vedie k zvýšenej expresii dvoch proteínov ABCB11 (tiež nazývaný BSEP – efluxná pumpa žľcových kysíln) a IBABP (proteín tenkého čreva viažuci žľcové kysílny). Prvý proteín ABCB11 pôsobí ako transportér žľcových kysíln do žlče, kde uľahčujú solubilizáciu, absorbciu lipidov a v tukoch rozpustných vitamínov. Druhý proteín IBABP vzniká po stimulácii FXR v enterocytoch a umožňuje translokáciu žľcových kysíln do portálnej cirkulácie. Pri zvýšenej expresii proteínov ABCB11 a IBABP sa zvýši vtok, sekrecia žľcových kysíln do žlče a súčasne sa zvýší ich vychytávanie do portálneho obehu⁵¹. Poznatok, že pôsobenie uvedených proteínov je možné minimalizovať inhibíciou FXR, viedla k snáhe o vývoj látok, ktoré by pôsobili ako antagonisti farnezylového receptora X. Týmito látkami sa zníži stupeň solubilizácie, absorbcie tukov a zároveň sa zníži množstvo resorbovaných žľcových kysíln do portálneho obehu. Hepatálny cholesterol sa následne spotrebuje na novotvorbu žľcových kysíln. Množstvo cholesterolu v hepatocytoch klesne, čo indukuje expresiu LDL receptorov, ktoré vo zvýšenej miere vychytávajú LDL cholesterol z krvi.

Predstaviteľom antagonistov FXR je guggulipid. V Spojených štátach amerických je dostupný ako doplnok výživy. Znižuje hladinu LDL cholesterolu o 15–18 % a triacylglycerolov o 25–30 %. Účinnou látkou guggulipidu je pravdepodobne guggulsteron⁴.

Inhibítory IBABP, iné potenciálne hypolipidemiká, sú v štádiu skúšania a pôsobia tiež na úrovni translokácie žľcových kysíln do portálneho obehu. Zistilo sa, že IBABP inhibítör S-8921 znižuje hladinu cholesterolu, kompenzačne zvyšuje aktivitu HMG-CoA reduktázy a expresiu LDL receptorov. S-8921 súčasne ovplyvňuje proces aterogenézy a inhibuje napríklad akumuláciu cholesterolu v aortálnom oblúku⁵². Očakáva sa, že IBABP inhibítory budú mať podobný hypolipidemický efekt a lepšiu znášanlivosť ako živice.

SREBP-SCAP ligandy

Posledným mechanizmom regulácie hladiny cholesterolu, ktorý uvádzame v práci a je vo vzťahu k novým prístupom v liečbe dyslipidémií, je expresia LDL receptorov stimuláciou SREBP-SCAP cesty.

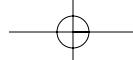

Obr. 3. Ovplyvnenie expresie LDL receptora pomocou génovej transkripcie cez SREBP-SCAP cestu
ER – endoplazmatické retikulum, GA – Golgiho aparát, LDL – lipoproteín s nízkou hustotou, LDL receptor – receptor pre lipoproteíny s nízkou hustotou, LDL R gén - gén kódujúci LDL receptor, mRNA LDL R – mediátorová RNA pre LDL receptor, SCAP – proteín aktivujúci štiepenie SREBP, SRE – element LDL génu reagujúci na SREBP-1,2, SREBP – väzobný proteín regulujúci steroly, SREBP-1, 2 – aktívne formy SREBP

Intracelulárna koncentrácia sterolov, a teda aj cholesterolu, je regulovaná expresiou hepatálneho LDL receptora. Gény pre LDL receptory obsahujú element SRE, ktorý môže byť aktivovaný efektívou formou proteínu SREBP. Proteín SREBP sa normálne nachádza na endoplazmatickom retikule pečeňových buniek, odkiaľ je pomocou proteínu SCAP transportovaný na Golgiho aparát, kde je pôsobením proteáz štiepený na aktívne formy SREBP-1 a SREBP-2, ktoré po prechode do jadra stimulujú transkripciu génu pre LDL receptory. Proteín SCAP pôsobí ako senzor intracelulárnej hladiny cholesterolu. Pri nízkej hladine cholesterolu v bunke SCAP transportuje SREBP na Golgiho aparát, kde vznikajú aktívne formy SREBP-1 a SREBP-2. Následne zvýšená expresia LDL receptorov a ich lokalizácia na povrchu buniek spôsobí zvýšené vychytávanie LDL cholesterolu a zníženie jeho hladiny v sére⁴ (obr. 3).

Látky s aktivačným účinkom na SREBP-SCAP môžu v budúcnosti predstavovať účinnú skupinu hypolipidemík, ktoré redukujú LDL cholesterol. Prvé výsledky preukázali, že SREBP-SCAP ligandy redukujú u hyperlipidemických škrečkov hladinu triacylglycerolov a LDL cholesterolu o 80 %. Uvedené ligandy aktivujú SREBP-SCAP izolovaných ľudských hepatálnych buniek, a tak zvyšujú expresiu a aktivitu LDL receptorov⁵³. V nedávnej dobe sa dokázalo, že statíny podobne aktiváciu SREBP-SCAP cesty ovplyvňujú expresiu LDL receptorov na povrchu hepatocytov, ktorá sa spúšťa ako kompenzačná odpoveď na redukciu tvorby cholesterolu⁴.

Klinická prax potvrdila vysokú účinnosť statínov u väčšiny pacientov. U niektorých pacientov liečených so statínnimi sa však stretávame s problémami či už zo strany účinnosti alebo bezpečnosti terapie. Kombinácia ezetimibu so statínnimi sa ukázala u týchto pacientov vhodným terapeutickým postupom. Uskutočnenie klinických štúdií s nový-

mi potenciálnymi hypolipidemikami uvedenými v tomto článku rozhodne o ich včasnom zavedení do humánnnej praxe a zefektívnení liečby. Súčasné výsledky jednoznačne predstavujú nádej na rozšírenie možností efektívnej liečby dyslipoproteinémii, ktoré sú zodpovedné za vysokú predčasnú úmrtnosť na kardiovaskulárne ochorenia.

Táto práca bola podporovaná Vedeckou grantovou agentúrou MŠ SR a SAV, grant č. 1/0552/03.

LITERATÚRA

1. Pedersen, T. R., Olsson, A. G., Faergeman, O. et al.: Circulation, 1998; 21, 1453-1460.
2. Kuželová, M., Švec, P.: Farm. Obzor, 1997; LXVI, 35-41.
3. Rašlová, K., Filipová, S., Mikeš, Z. et al.: Interná med., 2003; 3, 10-18.
4. Shan, P. K.: Rev. Cardiovasc. Med., 2003; 4, 136-141.
5. Zhao, H. L., Thomas, G. N., Leung, W. Y. S. et al.: Acta Cardiol. Sin., 2003; 19, 1-11.
6. Jones, P. H., Davidson, M. H., Stein, E. A. et al.: Am. J. Cardiol., 2003; 15, 152-160.
7. Lefer, D. J.: Circulation, 2002; 106, 2041-2042.
8. Laws, P. E., Spark, J. I., Cowled, P. A. et al.: Eur. J. Vasc. Endovasc. Surg., 2004; 27, 6-16.
9. Kuželová, M., Adameová, A., Švec, P. et al.: Interná med., 2003; 3, 604-607.
10. Pearson, T. A., Laurora, I., Chu, H. et al.: Arch. Intern. Med., 2000; 28, 459-467.
11. Shek, A., Ferrill, M. J.: Ann. Pharmacother., 2001; 35, 908-917.
12. Mohrschladt, M. F., Westendorp, R. G., Gevers Leuven, J. A. et al.: Atherosclerosis, 2004; 172, 329-335.
13. Detmers, P. A., Patel, S., Hernandez, M. et al.: Biochim. Biophys. Acta., 2000; 19, 243-52.
14. Bruckert, E., Giral, P., Tellier, P.: Circulation, 2003; 107, 3124-3128.
15. Brown, W. V.: Am. J. Cardiol., 2001; 87, 23B-27B.
16. Ezzet, F., Wexler, D., Statkevich, P. et al.: J. Clin. Pharmacol., 2001; 41, 943-949.
17. Dujovne, C. A., Ettinger, M. P., McNeer, J. F. et al.: Am. J. Cardiol., 2002; 15, 1092-1097.
18. Knopp, R. H., Gitter, H., Truitt, T. et al.: Eur. Heart J., 2003; 24, 729-741.
19. Sudhop, T., von Bergmann, K.: Drugs, 2002; 62, 2333-2347.
20. Ballantyne, C. M., Houri, J., Notarbartolo, A. et al.: Circulation, 2003; 107, 2409-2415.
21. Gagné, C., Gaudet, D., Bruckert, E.: Circulation, 2002; 105, 2469-2475.
22. Švec, P.: Slovafarma rev., 1998; 8, 130-131.
23. de Jong, A., Plat, J., Mensink, R. P.: J. Nutr. Biochem., 2003; 14, 362-369.
24. Plat, J., Mensink, R. P.: Nutr. Metab. Cardiovasc. Dis., 2001; 11, 31-40.
25. Law, M.: BMJ., 2000; 25, 861-864.
26. Katan, M. B., Grundy, S. M., Jones, P. et al.: Mayo Clin. Proc., 2003; 8, 965-978.
27. Simons, L. A.: Am. J. Cardiol., 2002; 90, 737-740.
28. Chang, T. Y., Chang, C. C. Y., Cheng, D.: Annu. Rev. Biochem., 1997; 66, 613-638.
29. Voet, D., Voetová, J. G.: Biochemie, 1. vyd. Praha, Victoria Publishing, 1995, s. 728-737.
30. Burnett, J. R., Lisa, J. W., Huff, M. W.: Clin. Chim. Acta, 1999; 286, 231-242.
31. Asami, Y., Yamagishi, I., Akiyoshi, K. et al.: Atherosclerosis, 1999; 146, 237-242.
32. Bocan, T. M. A., Krause, B. R., Rosebury, W. S. et al.: Arterioscler. Tromb. Vasc., 2000; 20, 70-79.
33. Tauchi, Y., Yoshimi, A., Shirahase, H. et al.: Biol. Pharm. Bull., 2003; 26, 73-78.
34. Umeda, Y., Hirano, T., Kako, Y. et al.: Life Sci., 1998; 63, PL.
35. Kusunoki, J., Aragane, K., Kitamine, T. et al.: Yakugaku Zasshi, 1997; 117, 233-241.
36. Krause, B. R., Anderson, M., Bisgaier, L. et al.: J. Lipid. Res., 1993; 34, 279-294.
37. Kamiya, S., Shirahase, H., Yoshimi, A. et al.: Chem. Pharm. Bull., 2000; 48, 817-827.
38. Murakami, S., Yamagishi, I., Sato, M. et al.: Atherosclerosis, 1997; 133, 94-104.
39. Asami, Y., Kondo, Y., Murakami, S. et al.: Gen. Pharmac., 1998; 31, 593-596.
40. Asami, Y., Yamagishi, I., Murakami, S. et al.: Life Sci., 1998; 62, 1055-1063.
41. Rodriguez, A., Bachorik, P. S., Wee, S. B.: Arterioscler. Tromb. Vasc. Biol., 1999; 19, 2199-2209.
42. Burnett, J. R., Wilcox, L. J., Telford, D. E. et al.: Biochim. Biophys. Acta, 1998; 31, 63-79.
43. Taghibiglou, C., van Iderstine, S. C., Kulinski, A. et al.: Biochem. Pharmacol., 2002; 63, 349-360.
44. Schmidlová, L., Faberová, V., Bezek, Š. et al.: Chem. Papers, 1998; 52, 351-352.
45. Insull, W. Jr., Koren, M., Davignon, J. et al.: Atherosclerosis, 2001; 157, 137-144.
46. Raal, F. J., Marais, A. D., Klepack, E. et al.: Atherosclerosis, 2003; 171, 273-279.
47. Jamil, H., Dickson, J. K. Jr., Chu, CH. et al.: J. Biol. Chem., 1995; 24, 6549-6554.
48. Jamil, H., Chu, CH., Dickson, J. K. Jr. et al.: J. Lipid. Res., 1998; 39, 1448-1454.
49. Wetterau, J. R., Gregg, R. E., Harrity, T. W. et al.: Science, 1998; 282, 751-754.
50. Shiomi, M., Ito, T.: Eur. J. Pharmacol., 2001; 431, 127-131.
51. Chawla, A., Repa, J. J., Evans, R. M. et al.: Science, 2001; 30, 1866-1870.
52. Higaki, J., Hara, S., Takasu, N. et al.: Arterioscler. Thromb. Vasc. Biol., 1998; 18, 1304-1311.
53. Grand-Perret, T., Bouillot, A., Perrot, A. et al.: Nat. Med., 2001; 7, 1332-1338.

Došlo 8. 8. 2004.

Přijato ke zveřejnění 3. 11. 2004.

PharmDr. Adriana Adameová
Kalinčiaková 8, 832 32 Bratislava, SR
email: adameova@fpharm.uniba.sk